

HEBREEËN,

HOOFDSTUK TWEE ²

 . . . eerst komen, en de Schriften bestuderen, zodat hij het kon vergelijken en zou zien of het de waarheid was of niet. Hij nam het, de waarheid, aan de hand van het Oude Testament. Nu, Paulus was een geleerde van het Oude Testament. Hoevelen weten dat? Hij werd onderwezen onder een van de beste geleerden van zijn tijd, Gamaliël, een vooraanstaand geleerde. En Paulus kende het Oude Testament. En ik denk dat de eerste keer dat hij een schok kreeg, zoals ik vanmorgen zei, was toen hij getuige was van de dood van Stefanus. Iets moet Paulus gegrepen hebben want door al zijn schrijven heen bleef hij ernaar verwijzen: “Ik ben het niet waardig, omdat ik de gemeente ten dode heb vervolg'd. Ik ben de minste onder hen.”

⁹⁵ O, maar God had er een andere gedachte over. Hij was een van de machtigste mannen van die tijd.

Zie Paulus, de grote apostel,
Met zijn mantel zo helder en schoon, (de dichter
zei:)
O, er zal zeker wat gejuich zijn
Wanneer we allen daar elkaar ontmoeten.

Die grote dag, wanneer ik hem een martelaarskroon zie ontvangen, een martelaarsbeloning!

⁹⁶ Ik stond bij de kleine ouwe hok hier niet lang geleden waar hij deze brieven schreef. En toen hakten ze zijn hoofd eraf. En gooiden hem in het riool, om door het riool weg te spoelen. En deze kleine Jood daar, hij zei: “Ik draag in mijn lichaam de litten van Jezus Christus. Ik heb met beesten gevochten in Efeze, maar ik heb een goede strijd gestreden. Ik heb de loop beëindigd. Ik heb het geloof behouden. En voorts is er voor mij weggelegd een kroon van rechtvaardigheid, die de Here, de rechtvaardige Rechter, mij zal geven op die Dag. En niet alleen ik, maar allen die Zijn verschijning liefhebben.” Wat hou ik daarvan! O, ik wil tot die gerekend worden! Wij zongen vroeger een lied:

O, zou u gerekend worden als één van Zijn
kudde?
Zou u gerekend worden als één van Zijn kudde?
Wees vlekkeloos van binnen, wees waakzaam
en wachtend om dat schouwspel te zien;
Hij komt weer.

97 Ik wil een van hen zijn. Nu, de schrijver gaat verder om te zeggen:

Daarom moeten wij . . . meer acht geven op de dingen die wij gehoord hebben, opdat wij ze niet op enig moment zouden laten glippen.

98 Zoals we daar vanmorgen over onderwezen—2e vers gaat over: “Als . . .”

Want als het woord gesproken door engelen . . .

99 Wat ontdekken wij dat *engelen* zijn? Profeten. “God sprak eertijds menigmaal . . .” Nu, je moet, niet ons eigen idee, maar de Bijbel. Nu, het 1e hoofdstuk, van . . . 1e hoofdstuk, het 1e vers.

God, Die eertijds menigmaal . . . op vele wijzen tot de vaderen sprak door de profeten,

100 Nu gaat hij hierheen en zegt, opnieuw.

Want als het woord gesproken door engelen standvastig ware, . . .

En wat betekent een *engel*? “Boodschapper.” Als God een boodschapper gezalfd heeft . . . En dan als wij gezalfd zijn, zijn wij Gods boodschappers. Wij zijn boodschappers tot de wereld, een ambassadeur van de hemel, belijdend dat wij pelgrims en vreemdelingen zijn. Dat wij niet van deze wereld zijn. Maar wij zoeken een stad die komt, wiens bouwmeester en maker God is. Wij vergaren geen schatten op deze aarde, waar dieven inbreken en motten, roest en bederven. Want onze schatten liggen in de hemel, waar Jezus zit aan de rechterhand van de Majesteit. O, wat een glorieuze en wonderbare zaak om te weten dat:

Onze hoop gebouwd is op niets minder
Dan Jezus' Bloed en gerechtigheid;
Wanneer alles rondom mijn ziel bezwijkt,
Dan is Hij al mijn hoop en steun.

Op Christus, de vaste Rots, sta ik;
Al and're grond is zinkend zand,
Al and're grond is zinkend zand.

101 Hoe Eddie Perronet dat lied schreef in de tijden van vervolgingen!

Nu, als het woord gesproken door engelen standvastig was, . . . (Toen de boodschapper van God het Woord sprak, stond het.) . . . en elke beloning een rechtvaardige beloning ontving;

Hoe zullen wij nu ontkomen, als wij Christus niet horen, Die vanuit de hemel spreekt?

Nu, kijk:

Hoe zullen wij ontkomen, als wij zo'n grote verlossing veronachtzamen; . . . (Denk eraan.) . . . wat in het begin gesproken begon te worden door de Here, . . .

¹⁰² Christus begon Zijn werk. Wat deed Hij? We letten op Hem, hoe Hij. . . ootmoedig, nederig, hoe Hij geen groot bekend man was als theoloog. Maar Hij was nederig, zachtmoedig, zachtaardig. Hij was geen machtige prediker. Zijn stem werd niet op straat gehoord.

Maar Johannes ging uit als een brullende leeuw. Hij was een prediker.

¹⁰³ Jezus kwam voort, niet als een brullende leeuw, maar God Die met Hem werkte, het Woord bevestigend. God was met Christus. Petrus zei op de dag van Pinksteren: “Gij mannen van Israël en gij die te Judea woont. . . Jezus van Nazareth, een Man door God beproefd onder u door tekenen en wonderen en mirakelen, die God door Hem deed in het midden van jullie allen, waarvan jullie allen getuigen zijn.” Kijk hoe hij hen er met hun neus opdrukte. “U had Hem moeten kennen.”

¹⁰⁴ Jezus zei: “Gij huichelaars.” Zei: “Gij gaat naar buiten en kijkt naar de zon en u. . . Het is rood en somber en u zegt: ‘Het zal slecht weer worden.’ En als het helder en zonnig is enzovoort zegt u: ‘Het zal mooi weer worden.’” Zei: “Gij kunt de hemel onderscheiden, maar de tekenen van de tijd kunt gij niet onderscheiden. Want als u Mij zou hebben gekend, zou u Mijn dag kennen.”

¹⁰⁵ O, wat Hij vanavond zou uitschreeuwen. Hoe Zijn Geest het door Zijn predikers uitschreeuwt: “Het uur is ophanden!”

Wij onderscheiden. We kijken naar de atoombommen. We weten wie de plaats van Clark Gable gaat innemen en wie *dit en dat* gaat doen; of wie de vicepresident zal zijn. We zijn daarin geïnteresseerd, maar we kunnen niet de tekenen van de tijd onderscheiden. We zijn aan het einde.

¹⁰⁶ Wat is het? Wij zijn zo geïnteresseerd in: “Wat de volgende aflevering van televisie is; wat gaat Susie doen?” of wat die vrouw haar naam is. “En waar Arthur Godfrey gaat? Wat voor grap hij de volgende keer gaat uithalen?” Wij, als Christenen, stoppen onze gedachten vol met zulke rommel, terwijl we ergens in gebed zouden moeten zijn en de Bijbel moeten bestuderen om de tekenen te kennen van de tijd waarin we leven.

¹⁰⁷ Wat dat veroorzaakt, vele keren, zijn zwakke preekstoelen, dat is juist, die er niet op ingaan en de Evangelie-waarheid brengen. We zullen ons daar voor moeten verantwoorden in de dagen die komen. We moeten niets veronachtzamen. En de mensen, zoals wij hier in deze Branham Tabernakel zijn, om de tekenen en wonderen te zien en de kracht van de opgestane Christus; en dan te weten dat wij onze—onze tijden aan andere dingen zouden besteden, en verzuimen de stem van de Here Jezus te horen: “Hoe zullen wij ontkomen, als wij zo’n grote verlossing veronachtzamen?”

108 Het 3e vers, of het 4e vers. Hier is waar we eindigden, bij het 4e vers vanmorgen.

God ook daaraan getuigenis gevend, . . . (O, tjonge!)

God . . . daaraan getuigenis gevend, . . .

Luister naar het Woord.

. . . zowel door tekenen . . . wonderen en door menigerlei mirakelen, . . .

Wat zijn *menigerlei* wonderen? Wat is *menigerlei*? *Menigerlei* betekent "vele." "Met *vele* wonderen gaf God er getuigenis aan." O God! Ik vertrouw erop dat het in uw harten zal inzinken. Luister.

109 Ik ben een van uw voorgangers, met broeder Neville hier. Ik wil dat u dit opmerkt. De Bijbel zei: "Als er één onder u opstaat en hij zegt *zus en zo* en het komt niet te geschieden, hoor er niet naar, want Ik heb niet gesproken. Maar als hij in Mijn Naam spreekt en wat hij zegt komt te geschieden, hoor er dan naar." Amen. "Want Ik ben met die profeet, of prediker, wat het ook moge zijn. Als wat hij zegt geschiedt, luister dan naar hem."

110 Nu, vrienden, laat ons Hem horen, de Heilige Geest Die in ons midden spreekt en menigerlei wonderen en tekenen en mirakelen laat zien. Laten we er gewoon niet aan voorbijgaan als gewoon normale gebeurtenissen. Laten we onthouden dat het Jezus Christus is, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer; Zijn Woord betuigend. Wij moeten het doen. O, doe het alstublieft. Sla er acht op. Laat elke andere zaak op de tweede plaats komen—zelfs uw huis, uw man, uw vrouw, uw kinderen. Wat het ook moge zijn, zet het op de tweede plaats. Plaats God als eerste. U zegt: "Broeder Branham, boven mijn kinderen?" Boven alles. Plaats God als eerste. Laat Hem de eerste zijn.

111 Elia kwam van de berg af op een dag. Hij was een engel, een boodschapper—Gods boodschapper, gezalfd. En hij vond een weduwevrouw die twee takken opraapte. Hij zei: "Ga een kleine koek voor mij bakken en haal mij wat water."

112 En zij zei: "Zo waar uw ziel leeft, ik heb maar net genoeg koeken, of genoeg tarwedeeg, om één kleine pannenkoek te maken. En ik heb net genoeg olie om erin te gaan, om het te vermengen, als bakvet. En ik raap twee takken op." De ouderwetse manier was, het is de indiaanse manier, van de takken te kruisen en het vanuit het midden te verbranden en het erin blijven duwen. 'k Heb al menig kampvuur zo gemaakt. Zei: "En ik ga die kleine koek bereiden voor mij en mijn jongen, mijn baby. En we zullen het gaan eten en sterven." Er was een droogte geweest, drie jaar en zes maand lang, nergens geen water.

113 Die strenge, oude profeet keek die vrouw in het gezicht aan. Hij zei: "Ga mij éérs een koek bereiden." Wat een bevel, voor een man om een weduwevrouw te vertellen, die van de

honger omkomt, om hem eerst te voeden. Wat zei hij? “Want ZO SPREEKT DE HERE: het vat zal nooit leeg raken noch de kruik droog totdat God regen op de aarde zendt.”

Eerst God. Zij ging naar binnen en bakte die kleine koek en kwam en gaf het aan de profeet. Ging meteen terug en bakte er nog één en nog één en nog één en nog één. En het vat raakte nooit leeg of de kruik droog totdat God regen op de aarde zond. Zij stelde God boven haar kinderen. Zij stelde God boven al het andere. Zij nam het Koninkrijk van God als éérste.

114 God moet de eerste plaats in uw hart hebben, de eerste plaats in uw leven, de eerste plaats in alles dat u doet of wat u bent. God moet de eerste zijn. Hij wil de tweede plaats niet. Hij verdient de tweede plaats niet. Hij verdient het beste en de eerste en alles dat we hebben. Dat verdient Hij. Gezegend zij Zijn heilige Naam!

Want God ook...getuigenis gevend, Hij legde getuigenis af, zowel met tekenen en wonderen,... menigerlei mirakelen, en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig Zijn eigen wil?

115 Niet wat mensen zeggen, wat de kerk zei, maar wat Gods wil was. O, we moeten de wil van God zoeken; niet de gunst van uw buurman, niet de gunst van uw kinderen, niet de gunst van uw man of uw vrouw; maar de wil van God zoeken, en dat eerst doen. Dan zal al het andere, de wil van de vrouw en de wil van de kinderen, er vanzelf mee samenvallen. Maar plaats God als eerste.

116 Let op nu.

Want aan de engelen heeft Hij niet de toekomstige wereld onderdanig gemaakt, van welke wij spreken.

117 Met andere woorden: de grote engelen, die in de hemelen dienen: Gabriël, Michaël, Alsem, en de tienduizenden maal tienduizenden engelen des hemels; of de tientallen honderden profeten die op de aarde zijn geweest, elk van hen; Hij heeft nooit één van hen aangesteld om de controle te hebben over de wereld die komen gaat waar wij over spreken. Niet één! Hij zei nooit: “Jesaja, jij zult de wereld beheersen.” Hij heeft de wereld nooit onderworpen aan Elia. Ook onderwierp Hij het niet aan Gabriël of enige engel, enige dienende geest.

118 Let op wat hij zei: Paulus, nog steeds Christus grootmakend, waarvan wij spreken.

Maar één op een bepaalde plaats, getuigde, zeggende: Wat is de mens, dat Gij hem gedenkt, of de zoon des mensen, dat Gij hem zou bezoeken?

Gij hebt hem een weinig lager gemaakt dan de engelen; Gij hebt hem gekroond met heerlijkheid en met eer, en hebt hem gesteld over de werken van Uw hand;

119 Nu, als u dat wilt lezen, is het de Psalmen 8:4-6, David die spreekt. Nu, hoe noemde hij David hier? Dat maakt het duidelijk, precies daar, of ik vanmorgen juist was over de profeet.

120 Hij zei: “Want een van de engelen zei op een bepaalde plaats.” David—de boodschapper van God—was een engel van God, want hij was de boodschapper van God. De engel zei, David zei, in de Psalmen: “Gij hebt Hem een weinig lager gemaakt dan de engelen des hemels.” Een engel zei dat God Hem lager dan een engel maakte, zodat Hij Hem zou mogen kronen; en Hij zou mogen lijden en de dood proeven om weer verhoogd te worden. Zodat Hij Hem zou mogen maken de . . . te beërven alle dingen van de wereld. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

121 Nu, in—in Mattheüs 28:18 lezen we dezen. Nadat Hij gekruisigd was en opstond op de derde dag, ontmoette Hij met Zijn discipelen en gaf hen de opdracht om in de hele wereld te gaan, om het Evangelie te prediken aan elk schepsel. Hij zei: “Alle machten in de hemel en op aarde is in Mijn handen gegeven. Al de macht in de hemel, al de macht op aarde, is aan Mij gegeven.” Wat was het? De mens en God hadden zich verenigd. De Logos was vlees geworden, en was gedood en stond weer op voor onze rechtvaardiging, en was toen de gezalfde Immanuël voor altijd en voor altijd. God veranderde Zijn woonplaats, van een Troon in de ruimten ginder naar het hart van Zijn Zoon, Christus Jezus, om voor altijd te leven en te regeren. “God was in Christus.” Hij is de uiteindelijke rustplaats van de Geest.

122 De Geest verbleef in een tabernakel op een dag; dat weet u: onder een tent. “En Salomo bouwde Hem een huis. Maar de Allerhoogste woont echter niet in huizen die met handen gemaakt zijn.” “Maar een lichaam hebt Gij Mij gemaakt.”

123 In het boek Handelingen, het 7e hoofdstuk, toen hij sprak; hij zei: “Allen voorzagen zij het. Ze bouwden een tent voor Hem, Mozes deed dat, hadden een tent en plaatsten de ark daarin, want God was op de Genadezetel. Hij woonde daar niet.” Goed.

124 Vervolgens: “Een lichaam hebt Gij Mij gemaakt,” het lichaam van de Here Jezus Christus, lager gemaakt dan de engelen, om de dood te proeven; en niemand dan de allerhoogste der Hoge, Christus; de Vrededorst, de Koning der koningen, de Here der here, de Schepper van elke ster in het heelal.

125 O God! Hij werd lager dan Zijn schepping, zodat Hij de mens zou mogen verlossen (thuisloze, hulpeloze mens) en hen een thuis in de hemel geven. Hij verliet de heerlijkheden van de hemel. Hij verliet de hoogste Naam die genoemd kon worden. En toen Hij op aarde was, gaf de mens Hem de laagste naam die ze Hem konden geven, zeiden: “Hij was een onwettige baby, om mee te beginnen.” Geboren in een kribbe, gewikkeld in vodden van de rug van een juk van een os. Geen plaats om naartoe te gaan, had geen huis om naartoe te gaan. En werd “Beëlzebul” genoemd, de

overste van de duivels. Hij werd mishandeld. Hij werd bespuugd. Hij werd uitgelachen. Hij werd verworpen, en ging naar de laagste afgronden en verlaagde zich tot “de gemeenste onder de prostituees.” Dat is wat de mens Hem aandeed.

¹²⁶ Maar God deed Hem opstaan, zo hoog dat Hij neer moest kijken om de hemel te zien. De mens gaf Hem de laagste zetel, gaf Hem de slechtste plaats, de laagste naam. God deed Hem opstaan en gaf Hem de hoogste zetel en de hoogste Naam. Dat is het verschil, van wat de mens deed met de Zoon van God en wat God deed met de Zoon van God.

¹²⁷ Hij verlaagde Zich zodat wij opgeheven mochten worden. Hij werd ons zodat wij door Zijn genade Hem mochten worden. Hij kwam tot hen zonder thuis en werd Zelf dakloos zodat wij een thuis mochten hebben. Hij kwam tot de zieken en werd Zelf ziek gemaakt zodat wij genezen mochten worden. Hij kwam tot de zondaar “en Zelf tot zonde gemaakt,” zodat wij gered mochten worden.

¹²⁸ Geen wonder dat Hij verheven was. Geen wonder dat Hij vanavond is Wie Hij is. God heeft Hem verhoogd, en al de machten in de hemelen en op aarde zijn aan Hem gegeven.

¹²⁹ Toen Zijn aardse werk voleindigd was hier op aarde. . . Hij kwam naar de aarde, zodra Hij dat deed, betuigde de morgenster dat Hij de Zoon van God was. Hij schudde elke duivel waarmee Hij in contact kwam. Gezegend zij de Naam van de Here! Duivels beefden en trilden en smeekten om genade in Zijn tegenwoordigheid. Ja meneer. Heel de hel wist Wie Hij was.

¹³⁰ Liep nederig; Hij had geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen op een regenachtige avond. De dieren zelf die Hij schiep: “De vogels in de lucht, hebben nesten en de vossen hebben holen, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om Zijn gezegende hoofd neer te leggen.” Zeker was Hij dat.

¹³¹ Hij werd zonde, werd laag en verlaten. Maar de duivels wisten Wie Hij was. Zij smeekten om genade. Zij zeiden: “Waarom komt U ons te kwellen voordat onze tijd gekomen is?” En terwijl de predikers Hem “Beëlzebub, de waarzegger” noemden, noemden de duivels Hem “de Zoon van de levende God” en smeekten om genade.

¹³² O, hoe, konden we maar even een ogenblik stoppen! Wie bent u eigenlijk? Wat betekent die baan die je hebt? Of wat betekent dat kleine huis dat we bezitten? Wat betekent de auto die we bezitten?

¹³³ Knap klein meisje, jij klein brutaal ding, wat zal dat kleine uiterlijk die je nu hebt? Jullie jonge mannen met glanzend, glad haar, rechte schouders, je zult op een dag voorovergebogen zijn als je door ouderdom gekromd bent.

134 Maar, gezegend zij de Here! Heb je een ziel die wedergeboren is; zul je voor immer en immer leven, omdat Hij jou werd zodat jij door Zijn genade Hem zou mogen worden, en een plaats voor u maken.

135 O, wij die denken dat we een dubbel stel kleren hebben en een paar boodschappen in huis, wat zijn wij? God zou het zo kunnen wegnemen. Uw adem wordt in Zijn hand gehouden. En Hem in ons midden, om de zieken te genezen, om te verkondigen en te belijden, en om te voorzeggen, en elke keer volmaakt. En zelfs bezorgd genoeg om een kleine dode vis weer tot z'n leven te brengen, in ons midden. Jehova om ons heen, Jehova in ons, de grote en machtige IK BEN.

136 Toen Hij stierf, dachten ze dat ze Hem hadden. Hij daalde neer in de hel. Toen Hij de aarde verliet die dag toen Hij gekruisigd werd, ging Hij naar de streken van de verlorenen. De Bijbel zei: "Hij ging heen en predikte tot de zielen die in de gevangenis waren, die zich niet bekeerden in de lankmoedigheid, de dagen van Noach." Toen Hij stierf en Zijn Geest Hem verliet, werd Hij weer de Logos. Hij, ik zie, zei: "Ik kwam van God; Ik ga terug tot God."

137 En God was die Vuurkolom die de kinderen in de woestijn leidde. En toen Hij hier op aarde was . . . En toen Hij stierf, keerde Hij weer terug naar een Licht. Paulus zag Hem, en Hij was een Licht. Geen van de anderen zag Hem. Ze zagen Paulus vallen. Iets trof hem, en het was een Licht. Paulus zei: "Wie is het Die ik vervolg?"

138 Hij zei: "Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?"

Zei: "Wie is het?"

139 Hij zei: "Ik ben Jezus Die u vervolgt en het is moeilijk voor u om tegen de prikkels te trappen."

140 Toen ging hij heen en bestudeerde dat Licht. Paulus ging terug in de Bijbel om uit te vinden wat dat Licht was. En hij schreef deze Brief. Hij is dezelfde Jehova. Datzelfde Licht dat in de woestijn was met de kinderen van Israël. En toen Petrus in de gevangenis was, was Hij een Licht dat binnenkwam en de deuren opende.

141 En door Zijn genade, zodat niemand enig excuus zal hebben . . . O, als ze het vergeten konden, de ongeletterde boodschappers, en onthoud: het is niet de boodschapper, het is de Boodschap. Hij is weer bij ons neergekomen in de vorm van een Lichtkolom. En Hij beweegt met dezelfde wonderen en tekenen van Hem, niets buiten de Bijbel; precies bij de Bijbel blijvend, het eraan onderworpen houdend, Zijn heerlijkheid naar voren brengend, Zijn kracht tonend. Gezegend zij Zijn heilige Naam!

¹⁴² Ik weet dat u moet denken dat ik gek ben; maar o, die gezegende eeuwige rust die in mijn ziel is; hoewel stormen mogen woeden, houdt mijn anker binnen de voorhang.

¹⁴³ En om Hem te zien toen Hij stierf, totdat de maan een zenuwshok kreeg. De zon ging onder op het midden van de dag. En toen Hij naar de streken van de verlorenen ging, [Broeder Branham klopt op de preekstoel—Red.] op de deur klopte, en de deur zwaaide open. De Bijbel zei: “Hij predikte tot de zielen die in de gevangenis waren, die zich niet bekeerden in de lankmoedigheid in de dagen van Noach,” nadat Hij gestorven was op deze aarde. Mijn broeder, mijn zuster, toen Hij stierf, was Zijn aardse werk gedaan, maar Hij was nog steeds aan het werk. En Hij is vanavond nog steeds aan het werk. Amen.

¹⁴⁴ Hij klopte aan de deuren van de verlorenen. De Bijbel zei dat Hij dat deed. En Hij getuigde: “Ik ben het Zaad van de vrouw. Ik ben Hem over wie Adam sprak. Ik ben Degene waarvan Henoch zei Die zou komen met tienduizenden van Zijn heiligen. Ik ben de Zoon van de levende God, en u zondigde uw dag van genade weg. Maar het werd u geprofeteerd door de engelen—Hench, Noach—dat ik moest komen om elk Woord van Gods Bijbel te vervullen. Ik ben hier als een getuige in dit ‘land van de verlorenen.’” En Hij predikte tot hen.

Verder naar de hel ging Hij, regelrecht naar de deuren van de hel, klopte op de deur. De duivel opende de deur, zei: “Ik heb Je nu.”

¹⁴⁵ Rukte die sleutels van Zijn zijde, zei: “Jij duivel, jij hebt je bluf lange tijd volgehouden.” Hier is het, hier in de Bijbel. Ik kom er zo op. “Jij hebt de bluf een lange tijd volgehouden, maar Ik ben gekomen om het over te nemen.” Greep die sleutels en schopte hem er weer in en sloot de deur.

Kwam erdoor en pakte Abraham, Izaäk en Jakob op. Op de derde dag stond Hij op, en zij die in het graf ontslapen waren, stonden op met Hem. O, halleluja! Geen wonder dat de dichter zei:

Levend, hield Hij van mij; stervend, redde Hij mij;

Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg;

Opgestaan, rechtvaardigde Hij vrijelijk voor altijd:

Op een dag komt Hij—o, glorieuze dag.

¹⁴⁶ Gezegend zij de band die onze harten bindt met Christelijke gemeenschap, de liefde van God. Toen Hij opstond, was Hij nog niet klaar. Hij had wat meer werk te doen.

¹⁴⁷ De Bijbel zei: “Hij voer op naar de hoge en gaf gaven aan de mensen.” Er was een atmosfeer dat over de aarde hing, van duisternis, van somberheid—van dood en vermoeidheid. De gebeden konden niet opstijgen, omdat de verzoening niet was

gedaan. Maar Hij brak door die sluier heen. Hij opende de weg. Hij brak de sluier van ziekte. Hij brak de sluier van zonde. Hij brak de sluier van vermoedigheid. Hij brak de sluier van terneergedrukt. Hij brak elke sluier en maakte een hoofdweg, voor de reizende man, de Koningshoofdweg oplopend. O tjonge, toen Hij de maan en de sterren voorbijging, steeds maar verder!

148 Hem achternalopend kwamen de heiligen van het Oude Testament, Abraham, Izaäk en Jakob. Ze gingen regelrecht omhoog de hemelen der hemel binnen. Toen ze ver bij de Stad vandaan waren, kan ik ze hun ogen zien opheffen. Abraham zei: “Dat is de stad die ik verlangde te zien. O, kom hier, Izaäk. Kom hier, Jakob. O, wij waren pelgrims en vreemdelingen van de aarde, maar daar is de stad. Dáár is Degene op wie we gewacht hebben.”

149 En de Bijbel zei dat ze schreeuwden: “Heft op, gij eeuwige poorten, en verheft gij, want de Koning der Glorie komt binnen.”

150 En de engelen achter de poorten schreeuwden terug naar deze engelen hierzo en zeiden: “Wie is deze Koning der Glorie?”

151 En de engelen hier buiten, de profeten, zeiden: “De Here der heerscharen, de Machtige in de strijd.”

152 En ze drukten op de knoppen en de grote deur zwaaide open. Midden door de straten kwam Hij, de Overwinnaar, triomferend, met de heiligen van het Oude Testament die achter Hem aan liepen. Zette Zich op de troon, zei: “Vader, hier zijn ze. Ze zijn de Uwe.”

153 Hij zei: “Klim hier omhoog en ga zitten, totdat Ik al Uw vijanden tot Uw voetenbank maak.” Terwijl we lezen, vinden we dat hier verder in de Schrift. Goed.

154 Luister. Nu dat we bij dit 8e vers zijn:

Dan heeft Hij *alle dingen onder zijn voeten onderworpen*. Want...*Hij heeft alle dingen onderworpen, onder zijn voeten, Hij liet niets over dat niet onder hem is. Maar nu, wij zien...niet alle dingen onder hem gezet.*

Dat is de dood. Wij zien de dood nog niet, omdat wij nog steeds sterven. Wij zien de dood.

Maar, 9e vers: “Maar wij zien Jezus!” Amen. Luister.

...*wij zien Jezus, Die een beetje lager dan de engelen gemaakt werd voor het lijden van de dood, gekroond met heerlijkheid en eer; opdat Hij door de genade van God voor ieder mens de dood zou proeven.*

Waarom werd Hij lager gemaakt dan de engelen? Zodat Hij de dood kon proeven. Hij moest sterven. Hij moest komen, om te sterven.

155 Kijk hier, vriend. Vergeet dit nooit. Toen Jezus de heuvel opliep, zoemde de dood rond Zijn hoofd.

156 Laten we ons plaatje naar Jeruzalem voeren, tweeduizend jaar geleden. En hoe zou u het kunnen verwerpen? Ik hoor een geluid door de straat komen. Wat is het? Het is een gebonk van iets. Het is een oud, ruw kruis dat er komt, de poorten van Damascus uitgaat en over de straatkeien hobbelt. Die grote straatkeien zijn er nog steeds. En over deze grote geplaveide stenen hobbelt, bonkerdebonk. Ik zie het spetteren van het bloed op straat. Wat is het? Het is een Man Die geen kwaad heeft gedaan; alleen maar goeds. De mensen waren blind. Zij kenden Hem niet. Zij herkenden Hem niet.

U zegt: “Blind? Zouden ze hun gezichtsvermogen kunnen hebben?”

157 Je kunt nog steeds je gezichtsvermogen hebben en blind zijn. Gelooft u dat? De Bijbel zei dat. Herinnert u zich Elisa daar in Dothan? Hij ging naar buiten en sloeg de mensen blind, zei: “Nu, volg mij.” Ze waren blind voor hem.

158 En de mensen zijn vanavond blind. Een zekere kerk, die niet in goddelijke genezing gelooft, liep eens naar mij toe en zei: “Sla me blind. Sla me blind.” Het was in broeder Wright z’n huis. Zei: “Sla me blind.” Zei: “Paulus sloeg een man eens blind.” Zei: “Sla mij blind.”

159 Ik zei: “Vriend, de duivel heeft het al gedaan. U bent al blind. Jazeker bent u dat.”

160 Hij zei: “Genees dit kleine meisje en ik zal u geloven.”

161 Ik zei: “Red die zondaar en ik zal u geloven.” Zeker.

162 “O,” zei hij, “hij moet geloven.”

163 Ik zei: “Hetzelfde hier; het moet komen door de soevereine genade van God.”

164 De duivel, de—de god van deze wereld, heeft de ogen van de mensen verblind. “Ze hebben ogen maar ze kunnen niet zien,” zei de Bijbel.

165 Hier was Hij, ging de straat op, sleepte de bloedige voetafdrukken op de weg omhoog. De *bij* des doods was om Hem toe aan het steken, zoemde bij Hem: “Nog een kort poosje en ik zal Je hebben.” Hij werd zwak, dorstig naar water.

166 Ik werd eens geraakt door een kogel en lag hier in het veld, bloed dat gewoon uit me stroomde. Ik schreeuwde om water. En mijn maat rende heen, nam zijn pet en deed hem in het water; oud stilstaand, wriemelbeestjes in het water. Kwam naar me toe, en ik hield mijn mond open; en hij kneep dat. Want het bloed spoot als een fontein, waar ik aan stukken was geschoten, met een geweer. Dorstig!

¹⁶⁷ Toen wist ik wat mijn Here moet zijn geweest, na heel die ochtend te hebben gebleed, van negen uur tot drie uur in de avond, al dat bloed verliezend. Ik zie Zijn mantel, eerst, zo met kleine vlekjes erop. En al die plekken beginnen groter te worden en samen te lopen, vormen één hele grote bloedige vlek, sloegen Hem op het been, als Hij rondliep. Dat was Immanuëls bloed. O, de aarde was het niet waardig.

¹⁶⁸ Maar als Hij omhoog gaat, deze *bij* die om Hem heen aan het steken is. Wat deed hij? Uiteindelijk stak hij hem.

Maar broeder, iedereen weet dat een insect of een bij, als het u ooit eens steekt, maakt dat een einde aan al het steken. Het kan niet meer steken. Want, wanneer hij weggaat, trekt het zijn angel eruit.

Dat is de reden dat God vlees gemaakt moest worden. Hij nam de angel van de dood in Zijn vlees en Hij trok de angel uit de dood. Gezegend zij de Naam van de Here! De dood kan neuriën en steken, maar het kan u geen pijn doen.

¹⁶⁹ Paulus, toen hij die *bij* om zich heen voelde zoemen, de dood naderde. Hij zei: "O dood, waar is uw prikkel?" Hij kon naar Golgotha wijzen waar het was achtergelaten in het vlees van Immanuël. "Waar is uw overwinning? Maar God zij dank Die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus." Ja.

¹⁷⁰ Wij zien niet alle dingen.

Maar wij zien wel Jezus, Die een weinig lager dan de engelen werd gemaakt voor. . . het lijden des doods, . . .

Want het betaamt Hem, om Wie alle—alle dingen zijn, dat door Wie wij alle dingen hebben, in het begin. . . vele zonen. . . en de Leidsman van onze redding te worden. . . door lijden.

De enige manier waarop Hij de Leidsman van onze redding kon worden: Hij moest lijden.

¹⁷¹ Luister naar deze prachtige Woorden hier nu. Nu, luister.

Want zowel Hij Die heiligt als zij die geheiligt worden, zijn allen. . . één; . . .

O, ziet u niet de Wijnstok en de rank daar? Allen één.

. . . waarom Hij Zich niet schaamt om broeders genoemd te worden,

Ziet u? Waarom? Luister, het volgende vers.

Zeggende: Ik zal Uw Naam aan Mijn broeders verkondigen, in het midden van de gemeente zal Ik U lofzingen.

En wederom: Ik zal Mijn vertrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie, Ik en de kinderen die Gij mij gegeven hebt.

Want gelijk dan de kinderen deelachtig zijn aan vlees en bloed, heeft Hij eveneens Zelf daaraan deel gehad; zodat door de dood Hij hem zou mogen vernietigen die de macht over de dood heeft, dat is de duivel;

En hen bevrijden die door . . . voor de . . . door . . . voor de dood altijd aan slavernij onderworpen waren.

172 De mens vreesde altijd de dood. Christus werd zonde, werd vernederd, om de dood op Zich te nemen. En Hij schaamt Zich niet om onze “broeder” genoemd te worden, want Hij werd verzocht net zoals wij verzocht worden. En Hij kan de . . . de juiste soort bemiddelaar zijn, omdat Hij dezelfde soort verzoeking doorstond die u doorstaat. En Hij nam uw plaats in, wetende dat u het zelf niet zou kunnen innemen.

173 Dus, ziet u het niet, broeder, zuster? De hele zaak is genade. Het is allemaal genade. Het is sowieso niet wat u doet. Het is wat Hij al gedaan heeft voor u. Nu: u kunt niet één ding doen om uw redding te verdienen. Uw redding is een gave. Christus werd zonde, zodat u rechtvaardig zou mogen worden. En Hij is de juiste soort Leidsman voor onze redding, want Hij leed net zoals wij leden. Hij is verzocht net zoals wij verzocht worden. En Hij schaamt Zich niet om “onze broeder” genoemd te worden, omdat Hij weet waar wij doorheen gaan. O, gezegend zij Zijn Naam!

Want voorwaar, Hij nam niet op Zich de gedaante van engelen aan; maar Hij nam op Zich het zaad van Abraham aan.

174 O tjonge! Hij werd geen engel. Hij werd het Zaad van Abraham. “En wij die dood zijn in Christus nemen Abrahams Zaad aan en zijn erfgenamen overeenkomstig de belofte.” Ziet u? Hij nam nooit de vorm van een engel aan. Hij werd nooit een engel. Hij werd een mens. Hij werd het Zaad van Abraham en nam de engel van de dood in Zijn eigen vlees om ons weer met God te verzoenen en zit daar nu als bemiddelaar. Tjonge, hoe zouden we het kunnen verwerpen, vriend?

175 Luister.

Waarom in alle dingen het Hem betaamde om gelijk Zijn broeders te worden, zodat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester mag zijn in de dingen die tot God behoren, om . . . de zonde van de mensen te verzoenen.

176 Dat Hij de Verzoener zou mogen zijn! Ziet u, er was vijandschap tussen God en de mens. En geen mens . . .

Zij stuurden de engelen, de profeten. Zij konden uw plaats niet innemen, omdat zij voor zichzelf moesten bidden. Zij konden de plaats niet innemen.

177 Toen zond Hij de wet. De wet was een politieagent die ons in de gevangenis zette. Het kon ons er niet uit brengen. Hij zond de wet.

Hij zond de profeten, Hij zond de rechtvaardigen, en alles, kon geen verzoening maken. Maar Hij kwam neer en werd een van ons. O my!

¹⁷⁸ Ik wou dat we nu meer tijd hadden—ik zou u graag meenemen naar die wet van verlossing; maar dat hebben we niet—maar even voor een ogenblik. Het prachtige beeld ligt in Ruth en Naomi. Als u daar de verzoening ziet, hoe dat de landman, de man die de verloren en de gevallen nalatenschap zou verlossen, bloedverwant moest zijn aan de persoon die de nalatenschap had verloren. Dat is de reden dat Boaz een . . . een bloedverwant was van Naomi, dat hij Ruth kon krijgen. En dan moest hij waardig zijn. Hij moest in staat zijn om het te doen, om het verlorene te verlossen. En Boaz, bij de poort, gaf een openbaar getuigenis, door zijn schoen uit te trappen, dat hij Naomi en al haar bezit had verlost. En hij moest bloedverwant zijn.

¹⁷⁹ En dat is de reden dat Christus, God, bloedverwant aan ons moest worden. En Hij kwam neer en was een Man. En Hij onderging verzoeking. En Hij werd uitgelachen, belachelijk gemaakt en vervolgd, en genegeerd en “Beëlzebub” genoemd, en—en bespot, en onderging de dood onder de doodstraf. Ziet u? Hij moest bloedverwant aan ons zijn. Hij moest vals beschuldigd worden, omdat u vals beschuldigd bent. Hij moest ziekte dragen, omdat u ziek bent. Hij moest zonden dragen, omdat het uw zonden waren. En Hij moest bloedverwant worden. De enige manier waarop Hij ons kon verlossen, was door bloedverwant aan ons te zijn. En hoe Hij bloedverwant werd, is door de vorm van zondig vlees aan te nemen en een van ons te worden. En daarin betaalde Hij de prijs en verloste ons terug in de gemeenschap van de Vader. O, wat een Redder! Woorden konden het niet uitdrukken.

*Want doordat Hijzelf heeft geleden, onderworpen, . . .
en in staat hen te hulp te komen die verzocht worden.*

¹⁸⁰ *Te hulp komen* betekent “meevoelen.” Dat de reden dat Hij *dit* werd, dat Hij meevoelend zou mogen zijn met u die . . . uw ups en downs hebben en uw kleine bijzonderheden, en uw verleidingen worden zo groot dat u het nauwelijks kunt verdragen. Hij weet hoe met u mee te voelen. Hij zit daar om voorbede te doen. Hij zit daar om u lief te hebben. En al dwaalt u af, zal Hij u niet verlaten. Hij zal nog steeds achter u aan komen en aan uw hart kloppen. Er is geen teruggevallene in het gebouw die niet weet dat God dagelijks aan zijn hart klopt. En Hij zal het doen zolang u een sterveling op deze aarde bent, want Hij heeft u liefgehad. Hij verloste u.

¹⁸¹ Dichters hebben het geprobeerd, schrijvers proberen het, de mens probeert het, om dat thema van “liefde” uit te drukken, en het kan niet worden gevonden in menselijke uitdrukkingen. Eén zei:

O, liefde Gods, hoe rijk en rein!
 Hoe onmetelijk en sterk!
 Het zal voor immermeer standhouden,
 Dit lied der heiligen en engelen.

Als wij met inkt de oceaan vullen,
 En ware de hemelen van perkament gemaakt;
 Elke stengel op aarde een pen,
 En elke man een schrijver van beroep;
 Om de liefde van God daarboven te schrijven
 Zou de oceaan droogleggen;
 Of zou de boekrol het geheel kunnen bevatten,
 Al besloegen ze het hele uitspansel.

¹⁸² U zult het nooit begrijpen. Er is geen manier voor ons om te begrijpen hoe dat dat grote offer dat Hij bracht, kwam neer en verzoende ons terug tot God. Toen ging Hij terug en zei: “Nu, Ik zal u niet troosteloos laten. Ik zal weerkomen en met u zijn, zelfs in u, tot het einde van de wereld.”

¹⁸³ En hier zijn we vandaag, levend in de eindtijd, met dezelfde Jezus, dezelfde dingen, dezelfde tekenen, dezelfde wonderen, dezelfde redding, dezelfde Geest, Die dezelfde dingen aan het doen is, hetzelfde Evangelie, hetzelfde Woord, dezelfde illustraties, dezelfde manifestatie, alles. Het betaamt ons deze grote redding niet te veronachtzamen, want we zullen op een dag rekenschap moeten afleggen met wat wij doen met de Zoon van God.

¹⁸⁴ Hij is vanavond op uw hand, zondaar, teruggevallene. Wat gaat u met Hem doen? U zegt: “Wel, ik zal het uitstellen.” Maar bedenk: doe dat niet. Het bestaat niet, als u een zondaar bent, dat u dit gebouw kunt verlaten en dezelfde kunt zijn. U kunt het niet.

¹⁸⁵ Pilatus probeerde het op een avond te doen. Hij riep om wat water en hij waste zijn handen. Zei: “Ik heb er niets mee te maken. Ik heb het net zo goed nooit gezien. Ik heb het Evangelie nooit gehoord. Ik wil er niets mee te maken hebben.” Kon hij het van zijn handen afwassen? Hij kon het niet.

¹⁸⁶ Tenslotte, weet u wat er met Pilatus gebeurde? Hij verloor zijn verstand. En helemaal boven in Zwitserland, waar we vorig jaar waren, het Evangelie aan het prediken— nu is er een oude legende die zei dat er daar een waterpoel is waar mensen van over heel de wereld komen om te kijken, elk jaar, ten tijde van de kruisiging. Pilatus, hij stortte zich in de dood door zelfmoord te plegen door in dit water te springen en liet zichzelf verdrinken. En elk jaar, op diezelfde dag, borrelt blauw water omhoog uit die poel, om te laten zien dat God het water verwierp. Water kan nooit het bloed van Jezus van uw handen of van uw ziel afwassen. Er is maar één manier om het te doen, dat is het te aanvaarden als uw persoonlijke vergeving en met God verzoend te worden.

Laten we bidden.

¹⁸⁷ Hemelse Vader, wij danken U vanavond voor het Woord. “Want geloof komt door horen en horen door het Woord.” Wij danken U voor Jezus. En als wij deze grote dag zien waarin we leven, hoe dat tekenen en wonderen, hoe wij deze dingen voorbij laten glippen. God, open de ogen van de mensen in deze tabernakel vanavond, dat zij mogen zien en begrijpen dat we ons in de laatste uren bevinden. De tijd vliegt heen. We hebben niet veel langer om hier te zijn, en we zullen Jezus moeten zien. En we zullen als verraders beschouwd moeten worden, want er is geen excuus. Vanmorgen, toen U dat grote, machtige visioen gaf, van die man die hier kwam, van ver uit het land daarginds; en om hem te zien, zonder een zweem van twijfel, vanuit die rolstoel op te staan, zijn gezichtsvermogen te krijgen. Zijn benen werden sterk, door het gebouw heen gaand, zich verheugend en God prijzend. Het laat zien dat God nog steeds in staat is uit deze stenen kinderen voor Abraham te verwekken. Om de visioenen te zien, zoals Jezus zei: “Ik doe niets tot de Vader het Mij toont. Ik kan niets doen.”

¹⁸⁸ De blinde man volgde Hem en zei: “Heb genade met ons.”

¹⁸⁹ Hij zei, raakte hun ogen aan en zei: “Overeenkomstig uw geloof, zo zij het u.”

¹⁹⁰ Nu, Here, wij zien Jezus. Wij zien niet alle dingen. Wij zien dat we nog steeds de heiligen van ons naar het graf brengen en over elkaars graf lopen. Maar wij zien Jezus, Die de belofte deed. Wij zien Hem bij ons. Niet Jezus in het graf, niet Jezus tweeduizend jaar geleden; maar Jezus vanavond, Die met ons is. Wij zien Hem, gemanifesteerd in al Zijn kracht en tekenen en wonderen.

¹⁹¹ God, mogen wij deze grote Redding nooit verwaarlozen. Maar mogen wij het omarmen en het aannemen, en eerbiedig zijn en erdoor leven tot de dag dat Jezus komt om ons naar huis te nemen. Sta het toe, Here. Wij vragen het in Zijn Naam.

¹⁹² En terwijl we onze hoofden gebogen hebben—ik vraag me af of er een persoon in het gebouw vanavond is, onder de goddelijke tegenwoordigheid van de Heilige Geest, die zou zeggen: “Broeder Branham, ik ben ervan overtuigd dat ik verkeerd ben. Ik ben ervan overtuigd dat ik verkeerd ben. God heeft mij mijn zonden geopenbaard. En ik weet dat ik verkeerd ben. Ik zal mijn hand naar Hem opsteken en om genade vragen vanavond. God, wees mij genadig. Ik ben verkeerd.” Zou u dat doen?

¹⁹³ Terwijl wij even een ogenblik wachten, als er een persoon hier is die dat wil, er zal een doop die zo meteen gaat plaatsvinden. En als u een zondaar bent, zou ik me bekeren. Hoe kunt u zo'n weergalozе liefde verwerpen van Iemand die stierf? De heilige God des hemels werd een zondig mens; niet omdat Hij zondigde, maar omdat Hij uw zonden had, en ze daar naar Golgotha

droeg. En u wilt die vergeving niet aanvaarden? Wilt u het vanavond niet aanvaarden? Terwijl we onze hoofden gebogen hebben, iemand die zegt: “Gedenk mij, broeder Branham. Ik hef mijn handen op naar Christus en zeg: ‘Wees mij genadig. Ik—ik ben verkeerd en ik wil met God verzoend worden.’” Zou u uw hand willen opsteken?

Goed, als iedereen dan Christenen zijn, laten we bidden.

¹⁹⁴ Vader, wij danken U vanavond dat iedereen hier Christenen zijn, dat zij dit hebben betuigd door zich stil te houden, dat hun zonden allemaal onder het bloed zijn. En ik ben daar zo dankbaar voor. Zegen hen, Here. O, ik ben zo blij dat zij verzoening hebben gevonden door het offeren van het bloed, door het horen van het Woord. Het wassen van het water door het Woord—het reinigt ons. Het brengt ons naar de grootste plaats, waar—waar de zondaar, met zijn afschuwelijke duisternis, wit als sneeuw wordt gemaakt; de scharlakenrode vlekken van de zonde weg zijn gewassen en wij nieuwe schepselen in Christus zijn. Hoe wij U daar hiervoor danken.

Nu komt de doopdienst. Ik begrijp dat deze jonge dame vanavond gedoopt zal worden, hier, in de Naam van haar Here.

¹⁹⁵ O hemelse Vader, wij bidden dat U deze jonge vrouw zult zegenen. Hoe mijn gedachten teruggaan naar slechts een paar dagen geleden, toen in Henryville kwam en dat lieflijke kleine meisje daar op straat rond zag lopen. En vanavond is ze een moeder, een dame. Zij heeft U aangenomen als haar persoonlijke Redder. Het leven is moeilijk geweest voor het kind, Here, o God, maar een hemel staat zeker voor haar. En wij danken U daarvoor. Wij bidden, God, dat U de jonge vrouw nu zult zegenen. En als zij komt om gedoopt te worden met water, moge U haar vullen met de Heilige Geest van God. Sta het toe, Here. Moge haar ziel gewoon zo opgewonden zijn, in de hemelen! Sta het toe, voor Uw glorie. Zo vragen wij het in Jezus' Naam. Amen.

¹⁹⁶ [Leeg gedeelte op de band—Red.] Ik wil lezen uit Handelingen, het 2e hoofdstuk; Petrus die sprak op de dag van Pinksteren, de eerste doop die ooit verricht werd in de Christelijke gemeente. Petrus, die de Farizeeën en de blinden berispte, omdat zij de Zoon van God niet herkenden; sprekend van hoe dat God Hem had opgewekt en Zijn werken had bewezen in grote tekenen en wonderen. Luister hiernaar, als hij sprak. Hij was Jezus aan het verhogen.

¹⁹⁷ De geest van elke Christen verhoogt Jezus, niet alleen door uw lippen, maar door uw leven. Uw lippen kunnen het ene zeggen, uw leven wat anders doen. Als u dat doet, weet u wat dat is? Dat is huichelarij. En ik zou liever de hemel tegemoet treden als een ongelovige dan een huichelaar. Ik zou meer kans maken, geloof ik, in de hemel, als een—als een ongelovige, dan om een huichelaar te zijn. Ik ben zeker. . . Als u getuigt voor Jezus en

zegt: “Hij is de Redder,” leeft u zo, want mensen zullen het van u verwachten. Dat is juist. Leeft u zoals een Christen dat behoort te doen. Dat hebben we vanmorgen doorgenomen.

¹⁹⁸ Nu, zo de Here wil, morgenavond, of . . . woensdagavond nemen we dit 3e hoofdstuk, wat een wonderbaar hoofdstuk is. En nu, probeer zeker te komen, woensdagavond. Hoevelen genieten van dit Boek van, dit zondagsschoolles? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] O, dank u zeer. Dat is fijn.

¹⁹⁹ Nu, ik wil nu lezen uit Handelingen, het 2e hoofdstuk, te beginnen bij het 32e vers.

*Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij . . .
getuigen zijn. (Zij wisten het.)*

*Daarom, door de rechterhand van God verhoogd te
zijn, en van de Vader de belofte van de Heilige Geest
ontvangen te hebben, heeft Hij dit uitgestort, wat u nu
ziet en hoort.*

²⁰⁰ Nu, luister hoe hij over David spreekt, een van de engelen.

*Want David is niet opgevaaren in de hemel, maar hij zei
zelf: De HERE heeft gezegd tot mijn Here: Zit aan mijn
rechterhand*

*totdat Ik Uw vijanden tot een voetbank voor Uw
voeten maak.*

David kon niet omhoog gaan; hij was onder het vergoten bloed van vaarzen en geiten en schapen. Maar nu kon hij opstaan; hij was onder het bloed van de Here Jezus. Want zij antwoorden alleen op dat bloed wanneer het in kracht zou komen. Toen het bloed van Christus van kracht werd, stonden allen die welgevallig waren gestorven op, dat is juist, en voeren op de heerlijkheid binnen.

²⁰¹ Nu, luister.

*Laat daarom heel het huis Israëls weten . . . (Luister
hiernaar). . . dat God deze Jezus, Die u gekruisigd hebt,
tot Here en Christus gemaakt heeft.*

En dat dan? Is Hij een derde persoon van de drie-eenheid, of is Hij de gehele drie-eenheid? Hij is de gehele volheid van de Godheid, lichamenlijk.

²⁰² Er bestaat niet zoiets als drie goden: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Dat staat zelfs niet in de Schrift, nergens. Nergens staat het. Nergens werd ons ooit bevolen te dopen “in de naam van de Vader en in de naam van de Zoon en naam van de Heilige Geest,” nergens ook in de Schriften. Het is een Katholieke geloofsbelijdenis en het is niet voor de Protestantse kerk. Ik zal het ieder vragen om mij één Schriftgedeelte te tonen waar iemand ooit op enige andere manier werd gedoopt dan in de Naam van de Here Jezus Christus.

Kom, toon het mij en ik zal een bord op mijn rug doen: “Een huichelaar en een valse profeet, een valse leraar,” en door de straten gaan. Zoiets bestaat niet. Nooit werd iemand op die wijze gedoopt. Het is een Katholieke geloofsbelijdenis en niet een Protestantse leer.

203 “Matteüs 28:19,” u zegt: “Jezus zei: ‘Ga dan heen in de gehele wereld, onderwijs alle volken, hen dopend in de Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.’” Dat is juist.

Maar niet: “In de naam van de Vader, naam van de Zoon, naam van de Heilige Geest.” De *Naam* van de Vader, de *Naam* (niet namen) van de Vader. . .

Vader is geen naam. Hoevelen weten dat? Hoeveel vaders zijn er hier? Steek uw handen op. Hoeveel zonen zijn hier? Steek uw hand op. Hoeveel mensen zijn hier? Steek uw handen op. Goed. Nu, wat is uw naam? Niet vader, zoon, noch mens.

204 Een vrouw zei tegen mij een keer, die een strikte drie-eenheidsaanhanger was, zij zei: “Broeder Branham, maar de Heilige Geest is een naam.”

205 Ik zei: “Heilige Geest is niet een naam; de Heilige Geest is wat het is. Het *is* de Heilige Geest, niet een naam, dat is wat het is. Ik ben een mens, maar mijn naam is niet mens, mijn naam is William Branham.”

206 Dus als Hij zei: “Ga dan heen, onderwijs alle volken, hen dopend in de *Naam* van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest,” Petrus toen, tien dagen later, zei: “Bekeert u,” nu, hier, luister hiernaar:

En toen ze dit hoorden, werden zij in hun hart getroffen en zeiden tot Petrus en . . . de andere apostelen: Mannen en broeders, wat zullen wij doen?

Toen zei Petrus tot hen: Bekeert u, ieder van u, en worde gedoopt in de Naam van de Here Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.

207 Deed Petrus dan wat Jezus hem zei niet te doen? Hij was niet in de war, wij zijn degenen die in de war zijn.

208 In Handelingen 2:38 werden de Joden gedoopt in de Naam van de Here Jezus Christus door onderdompeling.

In Handelingen het 8e hoofdstuk ontdekken we dat Filippus heen ging en tot de Samaritanen predikte en hen doopte in de Naam van de Here Jezus Christus, de Samaritanen.

In Handelingen 10:49 gebood Petrus de heidenen om gedoopt te worden in de Naam van de Here Jezus Christus.

209 Paulus, Handelingen 10:5: “Hij ging door het bovenland van Efeze en hij vindt discipelen.” Zij waren Baptistendiscipelen; waren allemaal Baptisten. Zij werden tot bekering gekomen

onder een Baptistenprediker met de naam eh—eh, even zien, Apollos. En hij was een Baptistenprediker: “En bewees aan de hand van de Bijbel dat Jezus de Christus was.”

Paulus zei: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds u geloofde?”

²¹⁰ Zij zeiden: “Wij weten niet of er een Heilige Geest is.”

²¹¹ Zei: “Hoe werd u dan gedoopt?”

²¹² Zij zeiden: “Wij zijn gedoopt door dezelfde man die Jezus doopte, de waterpoel daar. Dat is goed genoeg.”

²¹³ Paulus zei: “Dat zal nu niet werken. U moet opnieuw gedoopt worden.” En Paulus gebood hen om opnieuw gedoopt te worden in de Naam van de Here Jezus Christus. Legde zijn handen op hen en de Heilige Geest kwam op hen. Juist. Ja meneer.

Het zal Licht zijn in de avondtijd,
 Het pad der heerlijkheid zult u zeker vinden;
 In de waterweg, dat is het Licht vandaag,
 Begraven in de dierbare Naam van Jezus.
 Jong en oud, bekeert u van al uw zonden,
 De Heilige Geest zal zeker binnenkomen;
 Het Avondlicht is gekomen,
 Het is een feit dat God en Christus één zijn.

²¹⁴ Dat is wat de Bijbel zei. Dat is juist. Het is het uur, het is een tijd dat we ons zouden bekeren.

²¹⁵ Zeg, roep wanneer u klaar bent, in het bad. En we zullen . . . [Een broeder zegt: “We zijn klaar.”—Red.] U bent klaar? Goed, om de gordijnen open te trekken.

²¹⁶ Nu, de Here zegene u nu, terwijl de broeder de doop toedient. Kunt u het allemaal hier zien?

57-0825E Hebreeën, Hoofdstuk Twee #2
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org